

Beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve istihdam durumlarına yönelik öğrenci algılamaları

Süleyman Murat YILDIZ* Selçuk ÖZDAĞ Çetin YAMAN*****

Özet

Bu araştırma, Beden Eğitimi ve Spor (BES) eğitimi veren yükseköğretim kurumlarında bulunan öğrencilerin alanları ile ilgili istihdam durumlarına yönelik algılamalarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya farklı bölgelerdeki Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarından 746 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere, istihdam durumuna yönelik 5 dereceli (Hiç Katılmıyorum, Katılmıyorum, Karasızım, Katılıyorum, Tamamen Katılıyorum) Likert tipi üç maddelik ifade yöneltilmiştir. Maddelerin aritmetik ortalaması ve standart sapmaları hesaplanmış, gruplar arası farklılığı bulmak için tek boyutlu varyans (One-Way ANOVA) analizi, farklılığın nereden kaynaklandığını belirlemek için de Tukey Testi kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda; BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına alınan öğrenci sayısı ile bu öğrencilerin mezuniyet sonrası istihdam edilmesi arasında bir orantısızlığın bulunduğu, bununla birlikte kamu kurumları ile özel kuruluşlarda istihdamın kısıtlı olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, İstihdam.

*Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir, Türkiye.

**Muğla Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Muğla, Türkiye.

***Sakarya Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Sakarya, Türkiye.

Students' perceptions of the higher education institutions providing physical education and sports education and employment opportunities

Süleyman Murat YILDIZ* Selçuk ÖZDAĞ Çetin YAMAN*****

Abstract

This study was conducted among the students of higher education institutions providing Physical Education and Sports (PES) education. The study looks at the students' perceptions of employment opportunities in their field. 746 students from the Schools of Physical Education and Sports located in different regions participated in the study. The students' perceptions of employment opportunities were assessed using three items designed in the form of five-point Likert scale (Strongly disagree, Disagree, Undecided, Agree, Strongly agree). Arithmetic means and standard deviations of the responses were calculated, and One-Way ANOVA was conducted to find differences between groups, and Turkey test was used to find the source of the differences.

At the end of the study; it was found that there is disproportion between the number of the students enrolling in the Schools of Physical Education and Sports and employment opportunities present for their graduates and employment opportunities in public and private organizations are limited.

Keywords: Physical Education, Sport, Employment.

*Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir, Türkiye.

**Muğla Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Muğla, Türkiye.

***Sakarya Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Sakarya, Türkiye.

Giriş

Okullar, eğitim sistemi içerisinde eğitim öğretim faaliyetlerinin organize bir şekilde yürütülmesi amacıyla yapılandırılmış yerlerdir. Bir başka ifadeyle, eğitim hizmetlerinin topluma etkin bir biçimde sunulması amacıyla oluşturulan (İmamoğlu ve Yerlisu, 2003) sosyal kurumlardır (Aydın vd., 1987). Türkiye’de okullar, eğitim sistemi içerisinde kademelere göre düzenlenmiş bir kurumsal yapıya sahiptir. Sistem içerisindeki bu kurumsallaşma örgün eğitim (Alıç, 1990; Sönmez, 2000) olarak adlandırılmaktadır. Yüksek öğretim kurumları da örgün eğitim kapsamı içinde en üst noktada yerini almaktadır. Örgün eğitim kapsamı içerisinde bulunan yükseköğretim, çağdaş eğitim öğretim esaslarına dayanan bir düzen içerisinde, milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına yönelik insan gücünü yetiştirme amacını taşımaktadır (Ergun vd., 1999). Yükseköğretim içerisindeki eğitim kurumları üniversitelerdir. Üniversiteler, bilim ve eğitim kurumları olarak, hem bilgiyi üreten ve yayan, hem de her alanda gereksinim duyulan nitelikli insan gücünü (Çelik, 1997; Türk, 1999) belirlenen amaçlar doğrultusunda yetiştiren kurumlardır (Çoban, 1998).

Üniversitelerin içerisinde de çeşitli akademik birimler bulunmaktadır. Beden Eğitimi ve Spor (BES) eğitimi veren yükseköğretim kurumları da bu birimlerin içerisinde yer almaktadır. Ülkemizde ilk olarak 1930’larda Eğitim Enstitüleri olarak alanlarında eğitim vermeye başlayan, 1990’lardan itibaren de yapılanma dönemleri başlayan BES eğitimi veren yükseköğretim kurumları günümüzde beş farklı programları ile eğitim vermektedirler (Açıkada, 1997).

Okulların, toplumda belli amaçları gerçekleştirmek için kurulmuş kurumlar olduğu bilinmektedir. Üniversitelerin akademik birimleri içerisinde yer alan BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının amacı; ‘kamu ve özel eğitim kurumlarına beden eğitimi öğretmeni, kamu ve özel sektörün spora ilişkin yönetim kademelerine spor yöneticisi, turizm sektörüne spor animatörü, çeşitli spor branşlarına ise antrenör yetiştirmek’ vb. olarak özetlenebilir (Yıldız, 2005; Yıldız ve Özdağ, 2008). Bu amaçlar doğrultusunda yetişen bireyler ilgili sektörlerde istihdam edilme şansı bulabilmektedirler. İstihdam, bir görevde, bir işte kullanma olarak tanımlanmaktadır (www.tdk.gov.tr). BES eğitimi veren yüksek eğitim kurumlarının istihdam durumu, bu kurumlarda bulunan öğrencilerin mezuniyet sonrasında aldığı eğitim ile alakalı bir sektörde yer almasıdır. Eğitim kurumlarının öğrenci kontenjanları ülkenin sektör kapasitesi göz önüne alınmak suretiyle uzun vadeli kalkınma planlarında yer almaktadır (Yıldız, 2006).

Yıldız, S.M., Özdağ, S., Yaman, Ç. (2008). Beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve istihdam durumlarına yönelik öğrenci algılamaları. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* [Bağlantıda]. 5:2. Erişim: <http://www.insanbilimleri.com>

Bu çalışmada, ilk olarak BES eğitimi veren yükseköğretim kurumları incelenmiş, daha sonra bu kurumların istihdam durumları öğrenci algılamaları ile belirlenmeye çalışılmıştır.

Beden Eğitimi ve Spor (BES) Eğitimi Veren Yüksek Öğretim Kurumları

BES eğitimi veren yüksek öğretim kurumları genel olarak, ülkemiz sporunun ve bireylerinin sağlıklı gelişimine katkıda bulunmak ve bu alana nitelikli eleman kazandırabilmek için gençlerimize üstün nitelikte akademik/pedagojik formasyon bilgi ve becerisini kazandırmayı hedeflemektedir (Yıldız, 2007).

BES eğitimi veren yükseköğretim kurumları çeşitli akademik birimler çatısı altında faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu birimler; Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yüksekokulu, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu adı altında yer almaktadır. Bu birimlerde yer alan bölümler ise; ‘Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği’, ‘Spor Yöneticiliği’, ‘Antrenörlük Eğitimi’, ‘Rekreasyon’ ve ‘Spor Bilimleri’ olarak sıralanmaktadır. Bunlardan Spor Bilimleri ile Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümleri tekli öğretim vermekte iken, Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği ve Rekreasyon bölümleri ikili öğretim verebilmektedirler. 2007 yılı itibarıyla Beden Eğitimi ve Spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının sayısı 56 iken, bu birimlere bağlı bölümlerin sayısı 131’dir (Tablo 1). Ayrıca, bu bölümlere alınan öğrenci sayısı ise 5120’dir (Tablo 2), (www.osym.gov.tr).

Tablo 1. 2007 Yılı İtibarıyla BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Yer Alan Bölümler

BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumları	Kurum Sayısı	BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Yer Alan Bölümler									Bölüm Sayıları
		Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	Antrenörlük Eğitimi		Spor Yöneticiliği		Rekreasyon		Spor Bilimleri		
			I. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim	
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	38	35	26	9	22	8	6	3	-		
Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu	2	2	1	-	-	-	2	-	1		
Eğitim Fakültesi	13	13	-	-	-	-	-	-	-		
Fen Edebiyat Fakültesi	1	1	-	-	-	-	-	-	-		
Sağlık Bilimleri Fakültesi	1	-	-	-	-	-	-	-	1		
Sağlık Yüksekokulu	1	-	-	-	-	-	-	-	1		
TOPLAM	56	51	27	9	22	8	8	3	3	131	

Yıldız, S.M., Özdağ, S., Yaman, Ç. (2008). Beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve istihdam durumlarına yönelik öğrenci algılamaları. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* [Bağlantıda]. 5:2. Erişim: <http://www.insanbilimleri.com>

2007 yılı itibariyle BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına ait; 51'i Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, 27'si Antrenörlük Eğitimi, 22'si Spor Yöneticiliği, 8'i Rekreasyon ve 3'ü Spor Bilimleri olmak üzere toplam 111 adet bölüm bulunmaktadır.

Tablo 2. 2007 Yılında BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Yer Alan Bölümlere Alınan Öğrenci Sayıları

BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumları	BES Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Yer Alan Bölümlere Ait Öğrenci Sayıları								
	Bölümler								
	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	Antrenörlük Eğitimi		Spor Yöneticiliği		Rekreasyon		Spor Bilimleri	
		I. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim	II. Öğretim	I. Öğretim
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	1380	1120	350	850	275	250	135	-	Toplam Öğrenci Sayısı
Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu	60	30	-	-	-	60	-	30	
Eğitim Fakültesi	460	-	-	-	-	-	-	-	
Fen Edebiyat Fakültesi	30	-	-	-	-	-	-	-	
Sağlık Bilimleri Fakültesi	-	-	-	-	-	-	-	30	
Sağlık Yüksekokulu	-	-	-	-	-	-	-	30	
TOPLAM	1930	1150	350	850	275	290	135	90	
GENEL TOPLAM	1930	1500	350	1125	275	475	135	90	

2007 yılında BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarında yer alan bölümlere ait öğrenci sayısı toplam 5120'dir. Bu öğrencilerden; 1930'u Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nde, 1500'i Antrenörlük Eğitimi Bölümü'nde, 1125'i Spor Yöneticiliği Bölümü'nde, 475'i Rekreasyon Bölümü'nde ve 90'ı ise Spor Bilimleri Bölümü'nde yer almaktadır.

BES Eğitimi Veren Yüksek Öğretim Kurumlarına Ait Bölümler

2007 öğretim yılı itibariyle BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına ait bölümler Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük Eğitimi, Rekreasyon ve Spor Bilimleri olarak programlaştırılmış olup, bunlarla ilgili detaylar aşağıda verilmiştir.

1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü kapsamında; genel kültür, öğretmenlik formasyonu ve alan bilgisine yönelik eğitim öğretim verilmekte, kamu ve özel kurumlar için beden eğitimi öğretmeni yetiştirilmektedir. Bu bölüm I. Öğretim ile hizmet vermektedir.

2. Spor Yöneticiliği Bölümü

Spor Yöneticiliği Bölümü kapsamında; ağırlıklı olarak spor yönetimi ve organizasyonu ile spor işletmeciliği alanlarında eğitim öğretim verilmekte, kamu ve özel sektörün spora ilişkin yönetim kademeleri için eleman yetiştirilmektedir. Bu bölüm I. Öğretim ve II. Öğretim ile hizmet vermektedir.

3. Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Antrenörlük Eğitimi Bölümü kapsamında; ağırlıklı olarak antrenman (hareket) eğitimi alanında eğitim öğretim verilmekte, kamu ve özel spor örgütlerinin çeşitli branşlarına antrenör yetiştirilmektedir. Bu bölüm I. Öğretim ve II. Öğretim ile hizmet vermektedir.

4. Rekreasyon Bölümü

Rekreasyon Bölümü kapsamında ise; alan bilgisi ve genel kültür alanlarında eğitim öğretim verilmekte ve spor animatörü ile çeşitli spor branşlarına lider yetiştirilmektedir. Bu bölüm I. Öğretim ve II. Öğretim ile hizmet vermektedir.

5. Spor Bilimleri Bölümü

Spor Bilimleri Bölümü temel olarak turizmde rekreasyon, rekreatif spor yöneticiliği, spor animatörlüğü, sağlık bilgileri ile yoğunlaştırılmış spor bilimleri, fiziksel uygunluk uzmanlığı, liderliği ve ikincil olarak ise antrenörlüğe yönelik lisans eğitimi vermektedir. Bu bölüm I. Öğretim ile hizmet vermektedir.

Yöntem

Bu araştırma genel tarama modeline göre yürütülmüştür. Bu çerçevede ilk olarak BES eğitimi veren yükseköğretim kurumları incelenmiş, daha sonra bu kurumların istihdam durumları öğrenci algılamaları ile belirlenmeye çalışılmıştır. Bu çerçevede aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Öğrenciler alanları ile ilgili istihdam durumunu nasıl algılamaktadırlar?
2. İstihdam durumu algılamalarında bölümlere göre farklılıklar var mıdır?

Araştırmaya; Dicle, Fırat, Mustafa Kemal, Muğla ve Sakarya Üniversitesi bünyesindeki Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği ve Rekreasyon Bölümleri'nden toplam 746 öğrenci

Yıldız, S.M., Özdağ, S., Yaman, Ç. (2008). Beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve istihdam durumlarına yönelik öğrenci algılamaları. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* [Bağlantıda]. 5:2. Erişim: <http://www.insanbilimleri.com>

katılmıştır. Öğrencilere, istihdam durumuna yönelik 5 dereceli (Hiç Katılmıyorum, Katılmıyorum, Karasızım, Katılıyorum, Tamamen Katılıyorum) Likert tipi üç maddelik ifade yöneltilmiştir.

Maddelerin aritmetik ortalaması ve standart sapmaları hesaplanmıştır. Bölümlere göre anlamlı farklılığın olup olmadığını bulmak için tek boyutlu varyans (One-Way ANOVA) analizi; farklılığın hangi bölümlerden kaynaklandığını belirlemek için de Tukey Testi kullanılmıştır. Maddelerin aritmetik ortalamalarına göre değerlendirmeleri aşağıdaki aralıklara göre yapılmıştır:

Tablo 1. Maddelerin Aritmetik Ortalamalarına Göre Değerlendirme Aralıkları

Değerlendirme Aralıkları	
1.00 - 1.79	Hiç katılmıyorum
1.80 - 2.59	Katılmıyorum
2.60 - 3.39	Karasızım
3.40 - 4.19	Katılıyorum
4.20 - 5.00	Tamamen katılıyorum

Bulgular

Bu bölümde maddelerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları ile varyans analizi bulgularına yer verilmiştir. Bulgular tablolaştırılarak yorumları aşağısında yapılmıştır.

Tablo 2. Maddelerin Aritmetik Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Maddeler	BES Öğretmenliği Bölümü (n=321)		Antrenörlük Eğitimi Bölümü (n=136)		Spor Yöneticiliği Bölümü (n=179)		Rekreasyon Bölümü (n=110)	
	X	SS	X	SS	X	SS	X	SS
M1	4,25	1,22	4,43	1,00	4,28	1,23	3,90	1,41
M2	4,28	1,15	4,45	,97	4,30	,99	4,50	,99
M3	3,63	1,40	3,99	1,27	3,53	1,33	3,35	1,45

Tüm bölümlerde bulunan öğrenciler; BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına alınan öğrenci sayısı ile bu öğrencilerin mezuniyet sonrası istihdam edilmesi arasında bir orantısızlığın bulunduğunu, kamu kurumlarında istihdam alanının kısıtlı olduğunu düşünmektedirler. Bunun yanında; öğretmenlik, antrenörlük ve yöneticilik bölümlerinde bulunan öğrenciler özel kuruluşlarda istihdam alanının kısıtlı olduğunu düşünürken, rekreasyon bölümü öğrencileri özel kuruluşlardaki istihdam alanlarının kısıtlı olduğu konusunda kararsız olduğu görülmüştür (Tablo 2).

Tablo 3. Bölümlere Yönelik Uygulanan One-Way ANOVA Analizi

Maddeler	Değişim Kaynağı	Kareler Toplamı	Sd	Kareler Ortalaması	F	p
M1	Gruplar arası	17.207	3	5.736	3.855	.009*
	Grup içi	1103.878	742	1.488		
	Toplam	1121.084	745			
M2	Gruplar arası	6.045	3	2.015	1.785	.149
	Grup içi	837.640	742	1.129		
	Toplam	843.685	745			
M3	Gruplar arası	28.001	3	9.334	4.940	.002*
	Grup içi	1401.887	742	1.889		
	Toplam	1429.887	745			

P<0.01

Yapılan varyans analizi sonucunda; 2. maddede herhangi bir anlamlı farklılık bulunmazken, 1. ve 3. maddelerde $p<0.01$ düzeyinde anlamlı fark gözlenmiştir. Bölümlere göre farkın kaynağını bulmak amacıyla verilere Tukey Testi uygulanmış ve bunun sonucunda; 2. maddede antrenörlük- rekreasyon bölümü arasında ($I-J=0.51738$; $p=0.005$), 4. maddede antrenörlük-öğretmenlik bölümü arasında ($I-J= 0.36648$; $p=0.046$), antrenörlük-yöneticilik bölümü arasında ($I-J=0.46192$; $p=0.017$) ve antrenörlük-rekreasyon bölümü arasında ($I-J=0.63810$; $p=0.002$) anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Antrenörlük bölümü öğrencileri, ‘BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına alınan öğrenci sayısı ile bu öğrencilerin mezuniyet sonrası istihdam edilmesi arasında bir orantısızlığın bulunduğunu’ rekreasyon bölümü öğrencilerine göre daha fazla ($p<0.05$) algılamalarının sebebi antrenörlük bölümlerine alınan öğrenci sayılarının rekreasyon bölümlerine alınan öğrenci sayılarından fazla olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Bölümlerdeki tüm öğrencilerin ‘kamu kurumlarında istihdam alanının kısıtlı olduğu’ yönündeki algılamalarında bir farklılık görülmez iken ($p>0.05$), ‘özel kuruluşlarda istihdam alanının kısıtlı olduğu’ yönündeki algılamalarında farklılıklar görülmektedir. Buna göre, antrenörlük eğitimi bölümü öğrencileri, ‘özel kuruluşlarda istihdam alanının kısıtlı’ olduğunu öğretmenlik ($p<0.05$), yöneticilik ($p<0.05$) ve rekreasyon bölümü ($p<0.01$) öğrencilerinden daha fazla algılamaktadırlar. Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerini bu şekilde algılamaya iten sebep federasyonlar tarafından verilen antrenörlük belgeleriyle diğer insanların antrenör vasfı kazanması, dolayısıyla bu durumun kendileri açısından istihdam durumunu etkilediği şeklinde düşünülebilir.

Sonuç

Araştırmaya katılan öğrencilerin algılamalarından, BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına alınan öğrenci sayısı ile bu öğrencilerin mezuniyet sonrası istihdam edilmesi arasında bir orantısızlığın bulunduğu anlaşılmaktadır. Benzer çalışmalar da (Yıldız, 2006; Yıldız ve Özdağ, 2008) bu orantısızlığı destekler niteliktedir. Bu durum BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarına alınan öğrenci sayısının fazla olmasından kaynaklandığı şeklinde düşünülmektedir (Yıldız ve Özdağ, 2008). Benzer şekilde, Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu 2005- 2010 yılı stratejik planında çok sayıda BES eğitimi veren kurumun kriter belirlemeden açılmış olmasını bu okulların geleceğini olumsuz etkileyeceği belirtilmektedir (www.sbt.hacettepe.edu.tr).

Tüm öğrenci algılamaları kamu kurumlarındaki istihdamın kısıtlı olduğu yönündedir. Yıldız (2006) ile Yıldız ve Özdağ'ın (2008) yapmış oldukları çalışmalarda da aynı sonuçlar bulunmuştur. Nitekim, 2004 yılı Kamu Personel Seçme Sınavı'na (KPSS) müracaat eden Beden Eğitimi Öğretmeni aday sayısı 17387 olduğu (Yıldız, 2005) ve her yıl da iki bine yakın Beden Eğitimi Öğretmeni adayının üniversitelerden mezun olduğu düşünüldüğünde istihdam durumunun adaylar açısından ne derece sıkıntılı olduğu anlaşılmaktadır. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü; antrenör eğitimi lisans mezunlarını antrenör olarak, spor yöneticiliği lisans mezunlarını ise sportif eğitim uzmanı olarak istihdam etmektedir. Ancak istihdam sayıları oldukça azdır (Yıldız ve Özdağ, 2008). Rekreasyon lisans mezunlarına yönelik kamu kurumlarında (üniversitelerde akademik personel olma haricinde) herhangi bir istihdam durumu bulunmamaktadır.

Bu çalışmada Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümleri öğrencileri özel kuruluşlara yönelik istihdamın kısıtlı olduğunu algılamakta, Rekreasyon Bölümü öğrencilerinin kararsız kaldığı görülmüştür. Özel kuruluşlara yönelik istihdamın var olduğu bilinmekle birlikte, istihdam düzeyi henüz net olarak bilinmemektedir (Yıldız ve Özdağ, 2008). Özel kuruluşların istihdamına yönelik verilerin ortaya çıkarılması ayrı bir çalışmayı gerektirmektedir.

Sonuç olarak, kamu kurumları ve özel kuruluşlar açısından Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği ve Rekreasyon bölümlerinden mezun olan öğrenciler için kısıtlı da olsa istihdam durumu bulunmaktadır. Muhakkak ki, ileriki zamanlarda bu istihdam sayıları da ihtiyaca binaen artacaktır. Fakat bu bölümlerin her yıl mezun verdikleri göz önüne alındığında -öğrencilerin algıladığı gibi- mezun sayısı ile

Yıldız, S.M., Özdağ, S., Yaman, Ç. (2008). Beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve istihdam durumlarına yönelik öğrenci algılamaları. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* [Bağlantıda]. 5:2. Erişim: <http://www.insanbilimleri.com>

istihdam sayısı arasındaki farkın gittikçe büyüyeceği düşünülmektedir. Bu durum göz önüne alındığında BES eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının ve bu kurumlara alınan öğrenci sayılarının makul düzeylere çekilmesi ve öğrenci sayılarının öğretim elemanı sayısına göre endekslenmesi en mantıklı yol olarak görülmektedir. Böylece okul ve öğrenci sayısı az, öz olacak, dolayısıyla kıt kaynaklar daha verimli kullanılarak spor hizmeti sunacak bireyler daha kaliteli yetiştirilebilecektir.

Kaynaklar

Açıkada, C., 1997, Türkiye'de Spor Eğitimi Veren Kurumların Yeniden Yapılanması ve Hakemli Çalışmaların Gelişimi. Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, (8) 1, 17-42.

Aydın, M., Başar, H., Ünal, I., Burgaz, B., Badavan, Y., Balcı, E., Koçak, Y., 1987, Eğitim Sosyolojisi. İlk-San Matbaası LTD. ŞTİ, Ankara.

Alıç, M., 1990, Genel Liselerde Örgütsel Değişme İhtiyacı. Anadolu Üniversitesi Yayınları No:382, Eskişehir.

Çelik, V., 1997, Yüksek Öğretimde Örgütsel Öğrenme ve Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Örneği. Sürekli Kalite İyileştirme Sempozyumu, Haberal Eğitim Vakfı, Başkent Üniversitesi, Ankara.

Çoban, A., 1998, 21. Yüzyıla Girerken Öğretmen Eğitiminin Boyutları. Milli Eğitim Yayınları No: 137, Ankara.

Ergun, M., Ergezer, B., Çevik, İ., Özdağ, A., 1999, Öğretmenlik Mesleğine Giriş. Ocak Yayınları, Ankara.

İmamoğlu, A.F., Yerlisu, T., 2003, Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Görev Yapan Yöneticilerin Yöneticilik ve Liderlik Becerilerinin Değerlendirilmesi. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 8 (1), 61-71.

Sönmez, V., 2000, Öğretmenlik Mesleğine Giriş. Anı Yayıncılık, Ankara.

Türk, E., 1999, Türk Eğitim Sistemi. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

Yıldız, S.M., 2005, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında İnsan Kaynaklarının Eğitim Hizmetleri Kalitesine Yönelik Algılarının Değerlendirilmesi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul.

Yıldız, S.M., 2006, An Investigation of Educational Supports, Opportunities of Career Development and Job Opportunities After Graduation at Schools of Physical Education and Sports. The 9th International Sports Sciences Congress, Mugla University, Turkey.

Yıldız, S.M., 2007, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Eğitim Hizmetleri Kalitesini Etkileyen Faktörler. Kastamonu Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi, 15 (1), 451-462.

Yıldız, S.M., Özdağ, S., 2008, Student Opinion About Higher Education Institution Which Gives Physical Education And Sport Education. International Journal of Human Sciences, 5 (1). Erişim: <http://www.insanbilimleri.com>

www.sbt.hacettepe.edu.tr

www.osym.gov.tr